

Zemljó so greha tmíne pokrivalé,
Težko jo terla je sovražna síla,
Pod težo nje so ljudstva zdihovale.

In lépa Zarja, lej, je prisvetila —
María — čérne tmíne so zbežale,
Ker sonce naše ona je rodila.

Maríi.

Sim vidil, ko se Zora zlatokrila
Ízza gorá je sínjih dvigovala,
Na nebu Luna bleða je síjala,
nebeški mir na trudno zemljo líla.

In vidil sim, ko je Danica míla,
Na modro nebo lahno prijadrála,
V lepóti rajski mírno je mígljala,
Nočí megle je tamne prepodíla.

Navdá čútilo dúšo mi neznano,
Ljubezni pšica mi serce presune
In vseka mí sladkó-skeleče rano.

Pri svítu žarnih zvezd in blede Lune,
Z boječó róko primem líro vbrano
In posvetím Maríi mlade strune.

Sonetje so podpisani zapored s šiframi: J. S., —tr—, —it—, —ar, kar zbereš skupaj v J. Stritar. Vsekako so napovedovali že ti prvi poizkusi poznejšega mojstra v pesniškem jeziku in obliki. Sotrudnik „Daničin“, gosp. Marn, se je tako razveselil novega pevca, da mu je v 23. številki istega letnika (z dne 9. junija) zapel naslednji sonet, podpisan s šifro M:

Pevcu

štírih sonetov v 21. listu „Zgodnje Danice“.

Veselja nam srcé si vplameníla,
Tí lira nova, kí nam lepotíje
Nad zvezde, lune, zore sí Marije
V Daníci tak plameče poslovíla.

Obdarovala očítno pevská Víla
Bogato z mikam vsím Te harmoníje;
Na nebezu pesniškem v Teb' zasíje
Nam zvezda nova; naj bí dolg' svetíla.

O de pogostoma bí lesketála
Tí zvezdíca se nam v Marije slavo,
In vedno za lepote nje goréla!

De mnogokrat bí svoje strune vbrála
Tí mladá lira in harmoníja pravo
Le glasov domorodnih nam donéla!

— e —

Domača umetnost. Gdčna I. Kobilca je naslikala za mestno dvorano alegorijo „Slovenija se klanja Ljubljani“. Predmet je jako pripraven za namen, ki ga ima ta slika. Saj vidimo tudi po drugih mestih, da s sličnimi alegorijami krasé svoje mestne híše. Razveselilo nas je tudi, da moremo med novim slovenskim slikarstvom pozdravítí snov, katera se po vsebini dvíga nad navadno pokrajínsko tvarino, katera je skoro popolnoma prevládala in zadušíla druge stroke. Alegoríja gdčne Kobilce je jako realístíčno zamišljena. Pod košatím drevesóm sídi „Ljubljána“ kot mladá kraljíčna na prestólu, in poleg nje zapisuje „Póvest“ njeno zgodbo. Slovenija se klanja svojemu glavnemu mestu v podóbi zastopníkov svojega prebíválstva, kateri prínašájo Ljubljáni sadove svojega truda. Značaj ljudstva je skoro vsekozi poljedelskí. V ozadíju se vídí ljubljánskí grad. Slika je izdelána z jako svežími, krepkími barvámí. — G. Rudolf Maíster je razstavíł sliko večérne krajíne, g. Srečko Magolíč pa štíri manjše pokrajínske sílike.

Društvo za krščansko umetnost v Ljubljani je razposlalo svojim udom tretje „Izvestje“. To „Izvestje“ poróča na 36 straneh, kaj in kako je odbor deloval v svojí strokí, kaj se je obravnaválo v odborovih in odsekovih sejah, ter náštevá in krátko ocenjuje knjíge, kí jih društvo hráni in izposója. Tem oddelkom sídi pregled predmetov društvenega múzeja, ímeník udov, račúnskí sklep in právítla. Izvestje završuje spís prerano umrlega dekána Mateja Sítarja: „Podružníca sv. Ahacíja pri Turjáku in nekatere druge naše cerkve z nalomljeno ali razmaknjeno osjó“ (strán 31—36). Tá spís pójasnjujejo túdí podóbe. Društvo je ímelo dohodkov 2883·03 K in stroškov 1340·48 K, torej ostane v blagájni 1542·45 K. Ustanovníkov je 16, udov 120.

Ivan Šafer. Skromen, v domovíni skoro nepoznan učénjak je umrl dné 17. apríla — žúpnik Ivan Šafer v Dupljah pri Tržíču. Pokojník je bíł rojen v Mekínjah 21. oktobra 1838 in v mašníka posvečen 1. avgústa 1863. Kot kapelan je slúžil do l. 1868. v Metlíki, do l. 1874. na Vrhníki, kot žúpni uprávítelj in žúpnik na Selu pri Kamníku do l. 1883., kot žúpnik v Grahóvem do l. 1893., odslej do svoje smrtí v Dupljah. Letos je prosíł za pokojnino, kí mu je bíla túdí že obljubljena; toda preden je mógel stopítí v pokoj, se je nevarno prehladíł in po krátkí bolezní umrl. Pokojník je bíł vnet dúhovník in velík učénjak. Govoríł je túdí láško in francoskó; bíł je temeljító ízobražen zgodovínar in znan strokovnják v prírodoslovju. Njegove zbríkve rastlín in razníh denarjev ímajó velíko vrednost.

Hrvaške umetníške razstave. V Zagrebu je nedávno „Društvo za umjetností i umjetní obrt“ razstavílo mnogo predmetov. Potem je razstavíł mladí slíkar J. Bužán več ímpresíonístíčnih